

Тафриқага бўлинишнинг диний ва дунёвий зарарлари

01:17 / 24.08.2018 5546

Бугунги жумъа мавъизасида имом-хатибларимиз "Тафриқага бўлинишнинг диний ва дунёвий зарарлари" мавзусида маъруза қиладилар. Бу ҳақда [ЎМИ расмий сайтида хабар берилмоқда.](#)

ميجرللا ن مجرللا ه ل ل م س ب

Муҳтарам жамоат! Аллоҳ таоло инсонларни бир ота ва бир онадан пайдо қилиб, уларни Ер юзи бўйлаб турли хил миллат ва элатлар шаклида тарқатиб юборди. Инсонларнинг бу каби хилма-хиллиги фитрий бўлиб, Аллоҳ таоло уни илоҳий ҳикмат ила жорий қилди. Яъни, бу бўлиниш ажралиш учун эмас, балки бирлашиш ва ўзаро яқинлашиш учун эканлигини Қуръони каримда баён қилди:

لَّيْسَ بِقَوْمٍ وَابْوَعُشْ مُمْكِنًا لَعَجَّ وَتَنْتُنُ أَوْ رَكَدْ نَمُ مُمْكِنًا قَلَخَ أَنْ إِنْ سَأَلْنَا هِيَ أَي
رِيْبَخُ مِيْلَعَه لَل ل ل ن إِنْ مُمْكِنًا قَلَخَ لَل ل ل ن دَنْعُ مُمْكِنًا رَكَدْ ن إِنْ أَوْ فَرَاغَ لَل
(روس) (13/تارح ل ل)

яъни: **“Ҳикматнинг боши – Аллоҳдан қўрқишдир”** (Имом Байхақий ривояти).

Қалбида Аллоҳдан қўрқуви бўлиб, ҳикмат эгаси бўлган киши ҳеч қачон Ислом дунёси уламолари Фирқатун ножиya (нажот топувчи тоифа), деб ижмоъ қилган, аҳли суннат вал жамоатга қарши чиқиб, янги фирқалар тузмайди, бошқа фирқаларга эргашмайди! Бу ҳақда Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи ва саллам шундай деганлар:

لَا يَلْعَنُ الْإِسْلَامَ إِلَّا مَنْ لَعَنَ هَلَالَهُ وَهَلَالَهُ وَسَرَّ نَأْمَهُ نَعَى هَلَالِهِ يَضْرَرُ مُمْرِعَ نَبِيٍّ
عَلَى عَامَّةِ الْجَعْلِ هَلَالَهُ دِيْوَةَ الْعَلَضِ عَلَى يَتِّمُّ أَعْمَجِيَّ الْ

(يَذْمُرُتْ لَأْمِ الْهَوْرِ) "رَأْنِ لِي فِ دَشِّ دَشِّ نَمَو"

яъни: **“Аллоҳ таоло менинг умматимни залолатга жамламайди. Аллоҳнинг қудрат қўли жамоат узрадир. Кимки жамоатдан ажралса, ажралиб жаҳаннамга киради”** (Имом Термизий ривояти).

Ислом тарихида қанчадан-қанча мазҳаблар, фирқалар чиққан бўлса-да, уламолар уларнинг йўллари тўғрилигига ижмоъ қилмаганлигидан, тезда йўқолиб кетишди. Аҳли ножиya деб эълон қилинган аҳли суннат вал жамоат ҳақ бўлганлиги сабабли 14 асрдан бери яшаб келмоқда.

Ҳикмат соҳиби бўлган фаросатли, аҳли фаҳм "Мен юрган йўл нотўғри бўлиб қолса, Аллоҳнинг ҳузурига борганда нима қиламан?", – деб қўрқади. Фақатгина илмнинг ўзи кифоя қилганда эди, Азозил тўғри йўлдан адашмаган бўлар эди. У олим бўлса ҳам, ҳикматдан бенасиб бўлгани учун Аллоҳ таолонинг Одам алайҳиссаломга сажда қилишга бўлган буйруғининг ҳикматини била олмасдан тўғри йўлдан озиб, шайтонир ражиймга айланди.

Афсуски, баъзи ҳикмат илми берилмаган кимсалар ўзларини олиму доно фаҳмлаб, "шу йўлим тўғри" деб, турли-туман фирқалар ташкил қилмоқда. Уларга фаросат ва ҳикмат илми берилганида эди, исломнинг моҳиятидан хабардор бўлиб, асло фирқаларга бўлинмас эдилар.

Муҳтарам аҳли ислом! Дин илмини билмай туриб, Ислом дини номидан тарғибот ва ташвиқот қилаётган ҳар қандай кимсага эргашиб кетавериш ярамайди! Айниқса, замонавий электрон воситалари, интернет тармоқлари орқали тарқатилаётган диний мавзудаги маълумотларнинг ҳаммаси ҳам соф ислом ғоясига, бизнинг ақидамизга тўғри келавермайди. Шунинг учун интернет тармоғидан фойдаланадиган фарзандларимиздан огоҳ

бўлайликки, токи улар экстремистик оқимлар таъсирига тушиб, алданиб қолмасинлар.

Диний илми етарли бўлмаган кишининг илмсиз тарзда фатво бериши ҳам одамлар орасида тафриқага сабаб бўлувчи омиллардан бири саналади. Диний илми бўлмаган кишининг олимликни даъво қилиши такаббурликдир. Аслида бундай кимсаларни илмдан гапиришга ҳаққи йўқ. Чунки, ҳадиси шарифда шундай дейилган:

إِنَّ مَلَائِكَةَ اللَّهِ تَوَسَّلُونَ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
وَأُولَئِكَ الَّذِينَ يَصِفُونَ
وَأُولَئِكَ الَّذِينَ يَصِفُونَ
وَأُولَئِكَ الَّذِينَ يَصِفُونَ

(دواد وبأأم إله اور).

яъни: Авф ибн Молик разияллоҳу анҳудан ривоят қилинади, Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи ва саллам шундай дедилар: **“Одамларга илмдан фақат амир** (подшоҳ), **ёки маъмур** (подшоҳ томонидан рухсат берилган шахслар), **ёки мутакаббир** (ўзини катта олувчи) **панд насиҳат қилади”**, – дедилар (Имом Абу Довуд ривояти).

Демак, одамларга ваъз айтишга фақат мутасадди раҳбарнинг ёки у томонидан ижозат берилган олим кишиларнинг ҳаққи бор. Улардан бошқа ким воизлик қилса, демак, бу – унинг манманлигидан, ўзига бино қўйганлигидандир.

Аллоҳ таоло барчаларимизни бир ёқадан бош чиқариб, меҳр-оқибат билан, тинч-тотувликда ҳаётгузаронлик бахтига муяссар айласин. Омин!